

nyeste Tid opdagede Koloni paa Ostgrønland under den almindelige Forsorg, som den danske Stat viser over for de grønlandske Kolonier, og det forekommer mig, at Staten har den samme Pligt over for denne Del af Grønland som over for den langt større Del, der i Aarhundreder har været undergivet en saadan Forsorg. Naar den ærede Ordfører udtalte forfælselig Tvivl om den heldige Følge af Statens Forsorg i saa Henseende, maa det dog gøres gældende, at det her ikke blot drejer sig om en rent kirkelig Omfæng, men ogsaa om en Kultivering, og at det næppe vil kunne forsvares at lade denne Del af Grønland henligge, uden at man tager sig af den paa en kristelig Kulturstad passende Maade. Naar der er talt om Kostbarheden, skal jeg bemærke, at Forholdet er dette, at Grønland ganske vist i de senere Aar har givet et Understud, men i tidligere Aar har det givet et endog meget betydeligt Overstud. Jeg erindrer meget vel den Tid, da man her i Tinget drøftede det Spørgsmaal, om det ikke var en aldeles ublu Fordel, Statskassen tog af Grønland, og da der fremkom forfælskelige Forslag om, hvorledes man burde anvende det store Overstud. Grønland gav, til Formaal, som vedrørte selve Grønlandernes Vel. Forholdene have forandret sig siden den Tid saaledes, at der nu har været en Række af Aar med Understud, til Dels ret betydelige Understud, men med Sikkerhed ved man dog ikke, om dette er en virkelig definitiv Forandring eller blot en forbigaaende, og om der ikke igen kunde komme Aar, hvor Grønland gav et ret ordentligt Overstud. Men selv med de meget daarlige Aar, der have været i den senere Tid, er Resultatet for de sidste 16 Aar dog blevet det, at Grønland i disse Aar har givet et Gennemsnitsoverstud af ca. 48,000 Kr. om Aaret. Det forekommer mig dog, at der altsaa her er en vis Forpligtelse for Staten til ikke at vige tilbage for et endogsaa ret betydeligt Offer, hvor det gælder Omfæng for at udstrække Kulturen og Missionen til Grønland til de Dele, der ikke hidtil ere blevne delagtige deri. Men hertil kommer endnu en Betragtning, som jeg tilstaa for mig er den egentlige Hovedbetragtning, og det er den, at dersom den danske Stat mente at kunne forsvare at lade den ny opdagede Koloni henligge i sit tidligere Hedenstid, vilde man i andre Lande næppe anse det for forsvarligt, og man vilde ganske sikkert, dersom vi ikke tog Opgaven op, komme med en Henvendelse til den danske Regering om Tilladelse til at oprette Missionsstationer i denne Del af Grønland. Jeg ser ikke ret, hvorledes

den danske Regering skulde kunne aflaa en saadan Begæring, naar den ikke selv kunde gøre noget for Ostgrønlands Beboere. Men jeg vilde finde det i allerhøjeste Grad uheldigt, om der her skulde komme fremmede Kolonier, oprindelig maaske kun kristelige Missionssteder, men som efterhaanden let kunde blive Spiren til Forvilsinger og Ulemper, som tilvisse ikke vilde opvejes ved den finansielle Besparelse, som man nu søger at gennemføre. Jeg maa derfor paa Mindretallets Vegne meget anbefale, at man giver den søgte Bevilling til Oprettelsen af en Missionsstation paa Grønlands Østkyst, selv om det er meget betydelige finansielle Ofre, der her i Udsigt er Tale om at bringe.

Blandt de Punkter, jeg før omtalte, og hvor jeg hentydede til, at Endringsforslagene ikke vare Udtryk for det Mindretallet og dets enkelte Medlemmer kunde ønske, maa jeg berøre Endringsforslaget under Nr. 176 om en Forhøjelse af Medhjælpssummen ved det kgl. Bibliotek. Sele Udvalget har været enig om her at tage en afsiende Stilling, og den ærede Ordførers Udtalelser i saa Henseende have været fuldt korrekte. Jeg ønsker blot for mit Vedkommende at sige, at jeg har nogen Tvivl, om vi ikke have været lidt for haarde mod det paagældende Bibliotek. Jeg udtaler dette saa meget mere, som jeg selv var Medlem af det Udvalg, der i sin Tid indstillede det vedkommende Lovforslag til Vedtagelse, og som jeg erkender, at der er Forhold her, som jeg maaske ikke har vurderet tilstrækkelig og skænket den rette Opmærksomhed. Jeg antører dette, særlig fordi jeg paa dette Punkt har faaet Oplysninger, efter at Sagen har været til Forhandling i Finansudvalget. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at det Punkt, hvor jeg tror selv at have forsvømt noget, netop her er det omhandlede Punkt angaaende Medhjælpssummen, idet jeg ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa og andre ærede Medlemmer af Udvalget maaske heller ikke, at det kgl. Bibliotek ved den trufne Ordning er blevet forholdsvis ugunstigere stillet end Universitetsbiblioteket, dels ved, at man ikke har taget fuldt Hensyn til, hvorledes de paagældende Bevillinger sammenlignelsesvis vilde stille sig, naar man fradrog det Beløb, der var bevilget særlig til Nabning om Eftermiddagen, og til, hvad der derefter blev tilbage som Lønningsforbedring for Medhjælperne, men dels ogsaa og navnlig ved, at det Beløb, som bevilgedes til det kgl. Bibliotek, skulde fordeles mellem et Antal af Medhjælperne, der er omtrent dobbelt